

at naar jeg skal spørge mig for i Frederikshavn, kan jeg ikke paa 3 Dage være ganske sikker paa Svaret. Jeg har derfor holdt mig til de Oplysninger, jeg havde i Hænde, som ganske vist være holdte noget mere i det almindelige, og derfor har jeg angivet et noget kortere Tidsrum. Men samme Dag, Konferencen var holdt, fik jeg fra vedkommende Ingeniør en mere præciseret Udtalelse, som jeg straks tilstillede Udvalget. Jeg siger kun dette som noget, der følger af sig selv, at det er en meget vanskelig Opgave, der stilles Ministeren. Man faar en Betænkning, og saaledes som Forholdet hidtil har været for mig, er det jo ganske overordentlig mange Steder, hvor der skal indhentes Oplysninger. Det er for Resten Tilfældet endnu, for det er jo navnlig de offentlige Arbejder, der have den spredte Virksomhed Landet over. Der er ikke noget i Vejen for, nærmere at præcisere for det ærede Udvalg, hvorledes disse Udgifter tæntes fordelte, hvis man ønsker det. — Ved de kongelige Bygninger kom den ærede Ordfører atter ind paa en Forhandling om Ordningen i Almindelighed af Bygningsvæsenet, og jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Fjor, at jeg erkender, at en Omordning kan være ønskelig. Den er for Resten ingenlunde let at gaa til; det vil tillige være en Centralisation, og jeg er ikke saa ganske sikker paa, at den ikke vil kræve betydelige Udgifter. Men det vil komme til at stille sig paa en anden Maade, og det Arbejde, der skal lægges til Grund her, er allerede gjort, og det har jeg underrettet det ærede Udvalg om; det er tilfældige Forhold mig selv personlig vedrørende, som have gjort — og det har jeg ogsaa sagt de Herrer tidligere — at jeg ikke kunde være saa tilstrækkeligt med, som jeg kunde ønske det, til Conference med Finansudvalget. Om man kan føre Sagen saa vidt frem til 3dje Behandling i Mar, at man kan komme til et Resultat, tvivler jeg meget om, men jeg tvivler ikke om, at jeg kan i hvert Fald mere skitsmæssigt, bestemtere for Udvalget antyde, hvilken Vej jeg vil foreslaa at gaa næste Mar. Nu vil man for at markere sin Stilling nægte to Bevillinger. Den ene, Møgtelsen af 400 Kr., skal jeg ikke sige noget til, men jeg vil tage mig det overordentlig nær, hvis man nægter den anden. Man bevilgebe den i Fjor, og det er ikke mere end rimeligt og billigt, efter hvad jeg har udtalt, at man giver lidt mere Respit. Det vil være overordentlig ruinerende for vedkommendes Stilling, om man nægter det Beløb, som vedkommende saa skal betale af sin egenomme; han har ikke andet Valg

end at gøre det eller at frastige sig sin Stilling. Med Hensyn til Istandsættelser finder den ærede Ordfører, at det er saadant et herligt Standpunkt, som Folketinget har, at man holder sig inden for en Hovedsum af 100,000 Kr. En tidligere Ordfører, som nu er borte, Greb Holstein, indrømmede dog under en Debat med mig, at det var ikke saadan at forstaa, at man ikke nok et enkelt Mar kunde gaa højere, thi det kommer ikke alene an paa, hvad der konvenerede Folketinget, men hvad der var i Sagens Interesse, hvad der var i vedkommende Bygningers Interesse. Jeg skal ikke gaa udførlig ind paa det, men jeg har paavist de Herrer tidligere, at paa kongelige Bygninger, Slotte, Amtmandsboliger, Bygninger, som efter Sagens Natur maa være dyre at vedligeholde, bruges der en mindre aarlig Vedligeholdelsesum, end Kjøbenhavns Kommune bruger til sine offentlige Bygninger, som ere langt lettere at vedligeholde og af en helt anden Karakter. Det er altsaa i Virkeligheden en meget lidet rundelig Bevilling, man har paa disse Konti. Derfor kan det jo være meget godt, at man har en Norm og siger: Nej vi gaa altid ned til 100,000 Kr. — for Resten gaa vi jo ned under 100,000 Kr... (Neergaard: Ja til 99,000 Kr.). Sa det er under 100,000 Kr. Undertiden har man dog været saa liberal, at man er gaaet nogle saa Tusinde over de 100,000; det kan ogsaa siges at være omkring 100,000, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om man vilde gøre dette i Mar. Jeg skal nemlig, naar Kontoen skal nedlægges, ikke gøre videre Indvendinger mod de her foreslaede Nedsættelser, paa een nær, og det er til Amtmandsboligen i Nykøbing. Det er i Virkeligheden en stor Ubillighed — at nægte denne Sum. Jeg vil ikke gerne ind paa i Detaillen at paavise hvorfor — det har jeg gjort over for det ærede Udvalg og skal være villig til at gøre det igen — men jeg vilde derved komme til at bestæftige mig nærmere med flere personlige Forhold, hvilket jeg ikke ønsker at gøre her; men det er i Virkeligheden en stor Ubillighed at nægte Summen. Vedkommende har gavnnet Sagen tidligere ved at træde til, vel at mærke, med Administrationens Samtykke, og nu nægter man ham Blads til hans Heste og Bogu. Naar der skal ske Nedsættelse, skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod, at de øvrige Forslag vedtages. Den ærede Ordfører vilde tage et Forbehold med Hensyn til de 20,000 Kr. til Istandsættelse af Christian den 8des Balse, der benyttes af Udenrigsministeriet. Det gjorde den ærede Ordfører